

dela tudi škode, ampak takrat, kedar to hočemo tudi sami; to delo navadno ni pretežavno, tudi redno ne predrago, posebno, ako se združi v ta namen cela skupina gospodarjev dotičnih travnikov, treba je več ali manj ježe, ki zabrani zastop vode in nekaj zatvornic.

Toda le primeroma zeló malo travnikov je v taki legi, večina se jih mora gnojiti, ako jih hočemo napraviti rodovitne. Pa tudi za take travnike moremo rabiti povoden gnoj; samo vpraša se, kako pridobiti si ga. To uči nas narava. Dereča voda vse saboj jemlje, kjer pa ima malo padca, kjer se počasi premika ali celó, kjer voda postaja, tam prepušča več ali manj tvarin, katere seboj tira, ki ji dajejo rujavo nesnažno barvo. V takih naravnih postajah in zatišjih v vodotočih so naravni nabiralniki povodnega gnoja; te naravne nabiralnike nam je treba samo od časa do časa sprazniti, odpeljati in kopiciti z drugimi odpadki, katerih daje vsako gospodarstvo, v kompost — našim bralcem zadosti znan.

Kjer pa narava ni napravila vodnih zatišij, napravimo jih sami, posnemajmo pri tem po vsem naravo in imeli bomo z malimi stroški neusahljiv zaklad dobrega gnoja in to skoraj brez stroškov. Tako se bodo zboljšali in lahko zmiraj rodovitni obdržali naši travniki; bogati bodo naši pridelki sena, imeli bomo dosti lepe živine, katera nam bo z gnojem, mlekom in pri prodaji bogato povračala naš trud.

Gospodarske izkušnje.

Sadje obirati.

Stara in vsakemu znana je skušnja, da rahlo in varno obiranje obvaruje zrelo sadje pritiskov in ran in da se tako obrano sadje dolgo drži. Pri obiranju staknili so pa skušeni sadjerejci še drugo: oni namreč ne oberejo vsega sadja na drevesu na enkrat, ampak najprej samo najbolj zrelo in debelo sadje, vse slabeje pa še pusté. S tem se obrne vsa drevesna redivna moč ostalemu sadju in to se kmalu doredi in dozori, da je po vsem enako prvič obranemu. Ako se najde pri drugem obiranju še slabejega sadja, ravna se enako, kot prvič, in s tem se prav izdatno pomnoži pridelek in slabega pridelka je le prav malo.

Naša živinoreja.

Večkrat so uže „Novice“ opozorile svoje bralce na imenitnost naše živinoreje, pa ne bo odveč, ako vprašanje to še bolj natanko pretresemo, posebno trgovsko stran živinoreje ali kupčijo z živino.

Znano je, da so s 1. januarjem t. l. zaprte meje za uvažanje živine iz Ruske in Rumunske. Ta zaprtija opira se posebno na ozir, da se bolj zanesljivo zabrani razširjenje živinskih nalezljivih bolezní pri nas, akoravno se ne dá tajiti, da je pravi vzrok tej naredbi v resnici bramba naših domačih živinorejcev.

Razen te brambe sklenil je pa po vladinem predlogu državni zbor tudi letos postaviti o colninski tarifi, katera se znači enako dobrohotna in prijazna za našo domačo živinorejo. Nova colninska tarifa namreč odločuje:

Uvožnino od vola, ki je do zdaj znašala 4 gold., na 10 gold.;
od krave do zdaj 1 gld. 50 kr., v prihodnje 3 gld.;
od mladičev do zdaj 75 kr., v prihodnje 2 gold.;
od telet do zdaj 40 kr., v prihodnje 1 gold.;
od ovac do zdaj 30 kr., v prihodnje 50 kr.;
od jagnjet do zdaj 20 kr., v prihodnje 25 kr.;

od prešičev do zdaj 2 gold., v prihodnje 3 gold.;
od konj in žebet do zdaj nič, v prihodnje 10 gold.
Vse to izdatno povikšanje ima koristiti naši domači živinoreji, in se obrača takoj zoper vse vnanje države, s katerimi nismo vezani na posebne in še veljavne pogodbe.

Pomen te naredbe nam bo še bolj jasen, ako si ogledamo nekaj bolj natanko množine iz vnanjih držav zadnja leta k nam vpeljane živine.

	Vpeljalo se je k nam				
	leta 1881.	1880.	1879.	1878.	1877.
			glav		
volov	45.145	26.917	49.650	63.650	126.490
bikov	44	85	64	181	264
krav	8.534	7.837	7.336	12.297	21.659
mladičev	5.856	3.655	1.874	2.615	4.207
telet	23.616	46.458	35.486	83.120	229.047
jagnjet	7.404	2.437	2.865	9.160	30.459
kozličev	389	1.111	583	1.666	2.188
prešičev	339.650	209.138	438.774	468.751	670.068
prešičkov	20.378	19.542	36.615	33.744	33.912
konj	8.723	6.845	9.230	6.211	5.484
žebet	572	402	197	195	148
oslov	662	480	670	402	317

S tekočim letom uže, še bolj pa prihodnja leta, se bodo gotovo te številke na korist domače živinoreje prav izdatno spremenile, ne da bi se zato pridelki od domače živine, posebno meso, izdatno podražili, česar se posebno Dunajčani bojé in koj grozovit krik zaženejo, ako jim mesarji s ceno govedine za par krajcarjev poskočijo.

Ker Dunaj, največe naših mest, naravno največe mesa povžije, ogledali si bomo dunajski živinski trg bolj natanko.

(Dalje prih.)

Gospodarjem na znanje!

Na vrtu c. kr. kmetijske družbe kranjske v Ljubljani na spodnjih Poljanah so za jesensko setev na prodaj sledeča semena:

1. Sibirska rž liter po 11 kr.
2. Amerikanska svitla pšenica liter po 16 kr.
3. Pšenica specijaliteta, ki ni ne rjasta, ne snetjava, liter po 20 kr.

Te je dajal nasad po 64 snopov po 2 mernika, in mernik je vagal 47½ funtov. Oddá se je samo še 8 do 9 mernikov, vsa druga je uže prodana.

V Ljubljani 24. avgusta 1882.

Jožef Vodè, oskrbnik vrta.

Načrt za konjsko dirko,

katera se vrši v nedeljo 10. septembra t. l. ob 3. uri popoldne v Žavcu (v Savinjski dolini).

I. Pričetna dirka velja za žrebce in kobile 5. konjerejskega okoliša ali sploh Savinjskega plemena konjskega. Konji ne smejo več kakor pet let stari biti. Posestnik mora dokazati, da je njegov konj Savinjskega plemena. Pot, katero ima konj enkrat predirjati, meri en kilometer.

Prvo darilo je 5 zlatov, drugi dar 3 zlati, tretji dar 1 zlat.

II. Dirka plemenskih konj veljá za kobile in licencirane žrebce 5. konjskega okraja, to je, plemena Savinjskega. Pri kobilah mora posestnik dokazati, da so zadnja tri leta žrebe prinesle. Pot za dirko je en kilometer dolga in konj jo mora dvakrat predirjati.